

# MEGAN IMA TRINAEST

*Duhovni vodič, tigrica duh i jedna strašna majka!*



Sveska dva

# OWEN JONES



# Садржај

POSVETA

ZAHVALNICA

1 MAMINO IZNENAĐENJE

2 HRAST

3 VELIKI DAN

4 POPODNEVNA ZABAVA

5 VEČERNJA ZABAVA

6 MEGANINI PRIJATELJI

POJMOVNIK

Bonus poglavlje:

Ostale knjige istog autora:

## ***POSVETA***

Ova priča je posvećena mojim roditeljima Kolinu i Merion zbog divnog vaspitanja koje su pružili meni i mojoj braći.

## ***ZAHVALNICA***

Želim da pohvalim pomoć moje supruge i mog prijatelja Dejvida Prozera sa dizajnom naslovne strane.

## ***1 MAMINO IZNENAĐENJE***

Meganina majka, Suzana, bila je drugačija žena od poslednjeg puta kada je zaključala Megan u podrum uglja pre šest meseci. Znala je da Megan i dalje može da kaže ocu o tome u bilo kom trenutku, ali kako je vreme odmicalo od tog užasnog dana, postajalo je sve manje verovatno da će to učiniti. Megan ju je oslobodila i znala je da joj zbog toga nešto duguje. Megan je takođe manje-više prestala da priča o svojim natprirodnim, spiritističkim moćima, barem pred majkom.

Sa Meganine tačke gledišta, konačno je ponovo imala svoju majku kao saveznika, kao što je uvek trebalo da bude, u njihovom neizgovorenem paktu majke i ćerke. Megan je bila svesna da je, u početku, njena majka bila zabrinuta da će iskoristiti incident da je ucenjuje za usluge. Znala je da je to ono što njena rođena majka misli o njoj i to ju je povredilo. Međutim, kada se to nije dogodilo, ponovo je počela biti toplija prema svojoj mladoj ćerci.

U početku polako, ali sa postepenim, definitivnim napretkom.

I Megan i njena majka su bile dobro upoznate sa ovim "Entente Cordiale", ali je Megan bila ta koja ga je negovala, a ne njena majka. Megan je mislila da se ponaša posebno sinovski.

Pomagala je majci da pripremi hranu i namesti krevete; ponudila se da nosi kupovinu i, kada je videla da majka neguje povrtnjak, pokušala je da nađe vremena da radi sa njom. Suzana nije uradila ništa posebno, jer je imala loš predosećaj. Nije imala osećaj, bukvalno, da vidi da je Megan nikada ne bi namerno izneverila, dok je Megan tako dobro znala šta njena majka misli, da je verovatno mogla doslovno prepisati njene misli.

Međutim, jednog subotnjeg jutra za doručkom, nedelju dana pre Meganinog trinaestog rođendana, Suzana je iznenadila i muža i Megan:

„Sledeće subote ti je trinaest, šta bi volela da uradiš, Megan? Trinaesti je veoma poseban rođendan, više nećeš biti naša mala devojčica, – bićeš tinejdžerka. Zar ne, tata?“

„Da, odrasla... Trinaest! Bože, zar vreme ne leti? Šta kažete na zabavu u bašti? Ili možemo da stavimo nadstrešnicu na Zelenu. Onda bi mogla da imaš

neku muziku kako biste ti i tvoji prijatelji mogli da zaplešete posle želea i peciva.“

„Tata! Nadam se da me nećete osramotiti tako što ćete meni i mojim prijateljima davati hranu kao što su žele i pecivo... Kakva si ti to?“

„Šta? Sada si prevelika za sve to, je li, mala gospođice Odrasla? Pa, nisam čak ni ako ti jesi. Obožavam. Obožavam dečiju hranu. Njam, njam! Nema veze, uzeću tvoje. Šta kažeš na rođendansku tortu? Ili si i za to prevelika?“

„Oh, želim rođendansku tortu – rođendanska torta je kul. Moraću da razmislim o ostatku hrane... Možda pice i kari.“

„Pice i kari? Nikad to pre nisam čuo. Kari i pirinač, naravno, pice i sir, naravno, ali nikada pice i kari.“

„Ne na istom tanjiru! Mama, tata se glupira.“

„On se samo šali sa tobom, draga, ne obraćaj pažnju. Ponekad ima te blesave zaokrete. Uvek je imao... zar nisi primetila ranije? On je još uvek samo dečak u srcu, zar ne, Bobi Boj?“

Svi su se nasmejali.

To je ono što je nedostajalo u njihovom porodičnom životu godinama... čak i pre nego što je Megan prvi put bila zaključana u podrumu i pakt je, u stvari, bio prekršen.

„Mogu li da izađem, da mogu da telefoniram sa prijateljima, molim vas?“

„Mogu li, izvinjavam se, naravno da možeš, ovaj, možete i ne zaboravite da ih pitate koja vrsta karija ide uz koju vrstu preliva za picu?“

„Oh, tata!“ uzdahnula je rugajući se dok ih je oboje ljubila. „Mnogo vam hvala na mojoj zabavi. Ovo će biti moja najbolja žurka ikada, sačekajte i videćete.“

Prvo što je Megan primetila dok je otvarala vrata svoje spavaće sobe bila je Grrr, njena prijateljica i tigrica duh, koja je ležala ispružena na njenom krevetu. Grrr je polako podigla glavu, pogledala prijateljicu i glasno prela.

„Hajde, mačkice, pomeri se, moram ozbiljno da se organizujem.“ Gurnula je Grrr, koja joj se okrenula na leđa nadajući se da će je neko zagolicati. Megan je skočila na mesto koje je Grrr napravila i posegnula svojim mobilnim telefonom na njenoj natkasni.

Džejn? - Megan. Mama i tata su mi upravo rekli da mogu da napravim žurku za 13. rođendan! Kul, zar ne? Sledeće subote, 13-og. Da, trinaestog mi je trinaest. Doći ćeš, zar ne? Ti si prva osoba koju sam pitala, ali pozvaću i svu raju iz škole.“

„Tata je predložio da se unajmi šator na Zelenom. Hrana, disko, svetla, celokupni radovi... Šta ti misliš?“

„Pica, kari, žele, sladoled, torta i ćevapi?“

Zvuči sjajno! Zamoliću mamu da to naruči.“

„Šta kažeš na di-džeja?“

Odlična ideja! Džek Hamer! Tako je kul i zgodan! U redu, sada moram da idem, Džejn. Reci svima koje vidiš da su i oni dobrodošli. Zvaću te kad budem znala tačno vreme. Čao.”

Dva sata kasnije, Megan je pozvala sve svoje najbolje prijateljice i dala im određene ruke da pozovu još nekoga. Kada je konačno spustila telefon, zatvorila je oči i jednostavno osetila toplinu Grrr i mešanje njihovih svetala, kako ih je Megan zvala, ali koje je od tada naučila da zove njihovim aurama od svog Vodiča Vacinhinša.

Dok je Megan osećala kako se njihove aure mešaju, iskusila je potpuni i krajnji mir od tigrice. Tigrica nema ozbiljnih neprijatelja osim čoveka, ali kako je Grrr ionako bila mrtva, nije se plašila ničega ni bilo koga na bilo kom svetu ili u bilo kom životu.

Megan se kupala u osećanju krajnjeg zadovoljstva, ali je znala da će uskoro morati da ustane, jer je obećala da će ići u kupovinu sa roditeljima.

„U redu, Grrr, ideš li sa nama ili ostaješ ovde?“ Velika mačka je predela, ali možda je spavala - bilo je nemoguće zaključiti, posebno sa mrtvom mačkom - čak i tigricom.

“Ja moram da idem sada... Vidimo se kasnije.” Nije bilo odgovora, kao što je i znala da neće biti, ali je volela da razgovara sa Grrr, jer ljudi vole da razgovaraju sa svojim živim ljubimcima ne očekujući odgovor.

Grrr je bila velika mačka i mačke ne mogu da govore ljudske jezike dok su žive ili mrtve, ali i dalje mogu da učine da se neko oseća srećno ili uplašeno, bilo da su žive ili ne. Megan je spoznala da se ništa nije promenilo samo zato što je nešto ili neko umro, osim što više nije imao telo.

**You've Just Finished your Free Sample**

**Enjoyed the preview?**

**Buy: <http://www.ebooks2go.com>**